

HALLUR Á PALLI Í SILKEBORG

Í AUGUST MÁNAÐI SPÆLDI **HALLUR JOENSEN** Á CONTRYFESTIVALI Í SILKEBORG. **ODDBJØRN VÁGSLÍÐ** VAR VIÐ Á FERÐINI OG HEVUR SKRIVAÐ **FERÐAFRÁSÖGN**. HETTA ER **ANNAR PARTUR AV TRIMUM**

2. PARTUR

Oddbjørn Vágslíð
post@sosialurin.fo

Leygardagur 13. august

Dagurin í gjár mundi verða nakað strævin fyri meg. Tí eg møtti ikki upp til morgunmatin. Eg vaknaði av, at Karl Sofus kom inn á kamarið, og segði, at nú komu stovugenturnar inn at reiða upp. Eg slapp mær upp og fór út á gongina saman við Karl Sofus. Har gekk eisini Hallur við gítara úti á gongini, tí tey gjørdur eisini reint hjá honum. Og so treiv Hallur í »Someday You'll Call My Name«, ein av yndis-sangunum hjá Hank Williams Sr. Og har gingu so stovugenturnar og gjørdur reint, smíltust um alt andlitið og blivu undirhildnar av føroyska country-konginum. Hetta vóru tær ikki vanar við. Live countrytónleikur, ímeðan tær gjørdur reint á hotellinum.

Joan, systir Hallur, var nú eisini komin upp í hópini. Hon býr í Brørup í Suður Jyllandi, har tey hava eitt bakarí og handil. Hon hevði sagt við mannin, at nú mátti bollar verða bollar. Og hann mátti ansa handlinum, tí nú fór hon til Silkeborg at lurta eftir Halli.

Vit høvdu sett okkum fyri ikki at troytta okkum áðrenn tað stóra brakið sunnudagin við Halli. So vit fingur fatur á einum minibushýrivogni, sum koyrdi okkum til miðbýin í Silkeborg. Kvinnurnar fóru sín veg. Har var okkurt,

tær líka skuldu hyggja eftir eina ferð afturat, áðrenn tær keyptu. Vit mannfólkini, spákaðu okkum oman eftir gøtuni og fingur okkum tókan pening úr einari pengaautomat. Skamt har frá hevði Beddi fingið eygað á ein tónleikahandil. So har var gingið oman. Og so var. Har hingu gitarar í alskyns útgávum og prísi. Eg haldi, at tað var hjá Beddi og Halli, sum hjá einum smádrongi at koma inn í ein bommhandil. Sølumaðurin var blíður. Segði við teir, at teir kundu royna gitarar. Tá ið Beddi spurdi um forsterkara, var tað eingin trupulleiki. Teir fingur tveir krakkar, og so setti hann forsterkaran til gitaran. Og har sótu so Beddi og Hallur, og spældu »Wildwood Flower«, sum A.

P. Carter gjørdi á sinni, og sum Mother Maybell Carter hevur gjørt ódeyðiligan við sínum sermerkta gítarspæli.

Fólk, sum komu inn í tónleikahandilin, fóru heldur at lurta enn at keypa. Og solumaðurin stóð eisini og hugdi at og lurtaði. Hetta var ikki dagligur kostur í hansara tónleikahandli.

Komnir út aftur, var farið at leita eftir, hvar kvinnurnar vóru. Tað eydnaðist. Og nú vit vóru í miðbýnum, var farið inn á »Jensens Bøfhus« at fáa sær okkurt niður í búkin. Nú var biðitiðin ikki ein til tveir tímar, sum dagin fyri. Og vit komu til borðs beinanvegin.

Hallur hevði ynski um at hoyra týska bólkin »Herman Lammers Mayer Band«. So vit fóru út á festivalokið.

Vit sluppu inn uppá sama máta sum dagin fyri. Karl Sofus og eg vóru uttan armbond, tí vit høvdu ikki fingið fatur á Allan. Hann var tibetur á økinum. So vit fóru niðan aftur í teltið, har armbond við áskrift »Pressa« blivu sett á Karl Sofus og meg. Eg hevði sett mær fyri, at spurdi nakar danskari, hvat countryblað eg umboðaði. So nyttaði lítið hjá mær at siga »Norðlýsið«. Tað mátti heldur verða »Country Music People«.

Ímillum framförslurnar gingu vit runt á økinum. Og nú byrjaðu vit at mæta føroyingum, sum vóru komnir til Silkeborg til hesa stóru countryuppliving saman við Halli. Har vóru millum onnur Eiler Østerø av Skipanesi, Jógvan, bróðir Hallur við damu, Óla Martin og Elsa, sum hava røtur úr Klaksvík, og Alex Bærendsen, sum var komin at síggja og hoyra dótturina á palli.

Einaferð, Karl Sofus og eg komu oman aftur á konsert økið, settu vit okkum ovarliga á rekkjunum. Har kom eitt danskt par, sum søgdu við eitt annað par: »Det er ikke countrymusik de spiller. Man burde vende røven til dem«. Eitt annað par, sum sat beint aftanfyrir okkum søgdu: »Vent til i morgen, da kommer Hallur fra Færøerne«. Tá ið vit søgdu við tey, at vit vóru við í ferðalagnum hjá Halli, bleiv tað heilt áhugavert. Parið kom frá Thy í Norður Jyllandi. Tey søgdu sum var, at tey ætlaðu at fara heim til Thy í dag, men vóru so komin at tosa við Allan

